

พินิจหนังสือ

Book Review

“บารมีพระแม่ป້อง ปกพื้นธรณิน” ลิขสิทธิ์ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ บทประพันธ์ของแก้วแก้ว, สุขุมล เล็กสวัสดิ์ เขียนภาพประกอบ, พิมพ์ครั้งที่ 2 เดือน มิถุนายน 2547 จำนวนพิมพ์ 4,000 เล่ม 240 หน้า

บารมีพระแม่ป້อง ปกพื้นธรณิน

หนังสือนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ เรื่อง “บารมีพระแม่ป້อง ปกพื้นธรณิน” ของแก้วแก้ว เป็นการนำเสนอเรื่องราวความเป็นวีรกษัตริย์ของสมเด็จพระสุริโยทัย ด้วยมุมมองใหม่ที่ยิ่งเสริมให้เห็นความเป็น “วีรกษัตริย์” เด่นชัดยิ่งขึ้น นับเป็นหนังสือดีมีคุณค่าที่คนไทยควรอ่านยิ่ง

รายละเอียดดังปรากฏในคำนำการพิมพ์ครั้งที่ 2 ของภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ ดังนี้

เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา 72 พรรษา ในสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ภาควิชาภาษาไทยได้ตระหนักถึงพระราชดำริให้คนไทยและเยาวชนไทยมีความรู้และซาบซึ้งในคุณค่าของประวัติศาสตร์

ชาติไทย โดยเฉพาะพระวีรกรรมของสมเด็จพระสุริโยทัย จึงทรงมีพระราชเสาวนีย์ให้ **“แก้วแก้ว”** (นามจริง รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์) ประพันธ์เป็นนวนิยาย เมื่อประพันธ์เสร็จแล้ว **“แก้วแก้ว”** จึงได้ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายลิขสิทธิ์หนังสือ **“บารมีพระแม่ป๋อง ปกพื้นธรณิน”** ตามอย่างโบราณราชประเพณี

ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงพิจารณาหนังสือเรื่องนี้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา ประกอบวิชาการใช้ภาษาไทย 1 (ท.161) ในปีการศึกษา 2547 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเป็นรุ่นที่ 70 ของการสถาปนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (รวม 16 คณะ และโครงการต่าง ๆ ประมาณ 4,500 คน) เพื่อเป็นการร่วมเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสอันเป็นมงคลในปี 2547 นี้ สอนองพระราชเสาวนีย์ในการเผยแพร่พระเกียรติคุณของวีรกษัตริย์ ในหมู่นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติให้ตระหนักถึงความรักชาติ เสียสละเพื่อชาติ รักษาชาติให้ดำรงคงอยู่มิสูญสิ้นไป

คุณค่าของนวนิยายอิงประวัติศาสตร์เรื่อง **“บารมีพระแม่ป๋อง ปกพื้นธรณิน”** นี้มีมากมาย ที่สำคัญคือ นวนิยายเรื่องนี้จะกระตุ้นให้เยาวชนไทยหรือผู้อ่านสนใจประวัติศาสตร์ของชาติไทยมากขึ้น นับเป็นงานวิจัยได้ เพราะผู้เขียนได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลสมัยอยุธยาตอนต้น เรื่องราวผ่านมากกว่า 500 ปี ผู้เขียนมีข้อมูลจากประวัติศาสตร์ที่ค้นคว้าด้วยความยากลำบากเพราะสังคมไทยไม่นิยมเขียนบันทึกและเก็บรักษา มานำเสนอเป็นวรรณกรรมที่ยากยิ่งกว่าได้อย่างน่าสนใจ โดยนำความจริงมาผสมกับจินตนาการทำให้เกิดความสมจริงเป็นงานศิลปะที่มีคุณค่า ทั้งนี้ **“แก้วแก้ว”** มีความเห็นว่าการเขียนเป็นงานวิจัยที่แม้จะค้นคว้าด้วยความยากลำบากเพียงใดแต่คนอ่านมีในวงจำกัด หากเขียนเป็นบันเทิงคดีจะมีคนอ่านในวงกว้างมากกว่า โดยเสนอเป็น **“จินตนิยาย”** เป็นเรื่องเหนือจริงได้อย่างสมจริงและมีวรรณศิลป์ทางภาษา และกลวิธีการสร้างเรื่อง

เรื่องราวความรู้ทางประวัติศาสตร์ไม่มีวันหยุดนิ่ง มีการศึกษาค้นพบหลักฐานใหม่อยู่เสมอ แนวคิดก็เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยด้วย **“แก้วแก้ว”** ค้นคว้าและตีความด้วยการตั้งประเด็นคำถามและนำเสนอใน

แบบของนักวรรณคดี นักแปล และนักเขียนในเชิงสร้างสรรค์ มีการสร้างปมปัญหาทำให้ผู้อ่านติดตามค้นหาคำตอบที่คลี่คลายปมเหล่านั้น

ผู้อ่านจะได้ความรู้ด้านประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะเยาวชน อ่านแล้ว ทำให้ “คิดเป็น” พัฒนาไปสู่การ “คิดวิเคราะห์” อธิบายเหตุและผลของเหตุการณ์ในอดีตซึ่งส่งกระทบถึงปัจจุบันได้ ในทางกลับกัน สังคมการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่เรามีและเป็นอยู่ในปัจจุบัน ล้วนมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ทั้งสิ้น เมื่ออ่านนวนิยายเรื่องนี้แล้ว ผู้อ่านจะสนใจอ่านประวัติศาสตร์ไทยมากขึ้น และอ่านสารคดีที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้นด้วย นับว่า “แก้วแก้ว” ทำหน้าที่แทนครูอาจารย์วิชาประวัติศาสตร์ในอีกทางหนึ่งโดยการ “จุดไฟไฟรู้” เพื่อ “นำสู่ข้อมูลพื้นฐาน” และทำให้เกิด “การวิเคราะห์วิจารณ์” ถกเถียงอภิปรายต่อไปได้อันเป็นคุณค่าทางปัญญาที่ปัญญาชนพึงประพฤติปฏิบัติ

“แก้วแก้ว” นำเสนอประวัติศาสตร์เป็น “จินตนิยาย” ได้อย่างแยบยล “ไทยคงเป็นไท” เพราะ “**บารมีพระแม่ป้อง ปกพื้นธรณิน**” สมเด็จพระสุริโยทัยเป็นนางกษัตริย์ผู้เดียวของกรุงศรีอยุธยาที่ทรงออกศึก พระนางสิ้นพระชนม์ในสมรภูมिरบ นับเป็นนางกษัตริย์องค์เดียวในโลกก็ว่าได้ที่มีวีรกรรมเพื่อปกป้องราชอาณาจักร ซึ่งเป็นวีรกรรมที่ยิ่งใหญ่ครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่ทำให้แผ่นดินไทยดำรงคงอยู่ได้ทุกวันนี้

นวนิยายเรื่องหนึ่งดงามประดุจ “แก้วมณี” นางงามของ “แก้วแก้ว” ผู้ประพันธ์ที่มีความสุขใจและภูมิใจที่ “สร้างสรรค์” งานศิลปกรรมนี้สำเร็จ เราผู้อ่านย่อมมีความสุขด้วยที่ได้ “เสพสาร” และภูมิใจในพระวีรกรรมที่เป็นประวัติศาสตร์ตอนสำคัญของชาติของเรา นวนิยายอิงประวัติศาสตร์เรื่องนี้จึงเป็น “สมบัติของแผ่นดิน” อันทรงคุณค่าและควรค่าแก่ความภูมิใจของคนไทย

จากคำนำข้างต้น ย่อมแสดงคุณค่าของ “บารมีพระแม่ป้อง ปกพื้นธรณิน” ให้เห็นเป็นที่ประจักษ์เพียงบางส่วน ดังนั้นท่านผู้สนใจจึงไม่ควรพลาดโอกาสที่จะ “เสพสาร” และ “ดื่มด่ำความงาม” ของวรรณกรรมเรื่องนี้ด้วยตัวตนเอง